

NĚKTERÉ KONKRÉTNÍ POKYNY A UKÁZKY:

Odkazy na zdroje v textu

1. Používejte takové formulace, jako např.:

Rusky:

Как указывает В. В. Богданов (1998), ...

По мнению Ю. Д. Апресяна (1986), ...

Результаты исследования М. Н. Лебедевой (1990) показывают, что ...

Д. Книттлова (2003) указывает (замечает, предупреждает), что ...

Česky:

Jak uvádí V.V. Bogdanov (1998), ...

Podle mínění Ju. D. Apresjana (1986) ...

Výsledky výzkumu M. N. Lebeděvové (1990) ukazují, že ...

D. Knittlová (2003) uvádí (připomíná, poznamenává, upozorňuje), že ...

2. Citace

a) Pokud jen odkazujeme na určité dílo určitého autora, provádíme to tak, jak je uvedeno v bodě 1., tj. např.:

Tyto otázky zkoumá M. N. Lebeděva (1990) či D. Knittlová (2003, 2007).

b) Pokud odkazujeme přímo na některou stránku/stránky díla, pak píšeme takto:
N. F. Alefirenko (2008: 20-21) spolu s jinými představiteli kognitivní lingvistiky tvrdí, že kognitivní funkce lze navzájem vymezit a že ...

nebo:

N. F. Alefirenko spolu s jinými představiteli kognitivní lingvistiky tvrdí, že kognitivní funkce lze navzájem vymezit a že ... (Alefirenko 2008: 20-21)

c) Pokud citujeme přímo slova daného autora, pak je citace v uvozovkách a musí být uvedena stránka/stránky, např.:

Как замечает О. А. Лаптева, образования на -ка сейчас «в ходу во всех типах русской речи: и литературной и её разновидностях, и просторечной, и жаргонной» (Лаптева 2008: 5).

Seznam literatury se sestavuje podle autorů abecedně řazených. Je vhodné uvádět zvlášť práce psané v češtině, resp. latinkou a zvlášť práce psané v ruštině, resp. cyrilicí kvůli nestejnému pořadí písmen v abecedě a azbuce.

Příslušný pramen se pak uvádí následovně:

MONOGRAFIE:

Kasack, W.: Slovník ruské literatury 20. století. Praha 2000.

Lotko, E.: Slovník lingvistických termínů pro filology. Olomouc 2003.

Руднев, А. Г.: Синтаксис современного русского языка. Москва 1963.

ČLÁNKY ZE SBORNÍKŮ:

Brandner, A.: Místo nesklonných adjektiv v mluvnickém systému současné ruštiny a češtiny. In: Problematika výběru učiva pro vyučování ruštině v české škole, otázky jeho prezentace a nácviку v učebnicích (učebních pomůckách) a při vlastním vyučovacím procesu. Hradec Králové 2002, s.57-67.

Опалкова, Я.: Особенности обучения переводу политической и политологической терминологии. В: Актуальные проблемы обучения русскому языку VI. Brno 2003, s. 20-24.

ČLÁNKY Z ČASOPISŮ:

Horálek, K.: Věta a výpověď. Slovo a slovesnost, 37, 1976, č.1, s.81-85.

Золотова, Г. А.: О субъекте предложения в современном русском языке. Филологические науки, 39, 1981, № 5, сс.33-42.

Monografie a články z Internetu je možné uvádět v seznamu literatury takto:

Крысин, Л. П.: О некоторых изменениях в русском языке конца XX века. В: Исследования по славянским языкам. Сеул, № 5, сс. 63-91. Dostupné na <http://www.slavic.or.kr/> [cit. 8.7.2005]

Internetové stránky, z nichž jste čerpali, uvádíme samostatně (rovněž seřazené podle abecedy) takto:

INTERNETOVÉ ZDROJE:

<http://clover.slavic.pitt.edu>

<http://gramota.ru>

<http://www.business-magazine.ru>

V případě, že český autor napsal článek (příp. monografii) v ruštině, ale do českého časopisu a také jeho jméno je tam uvedeno česky, pak píšeme takto a zařadíme mezi práce psané latinkou:

Кубік, М.: Стратификация отношений предикативного глагола и адвербиальных конститuentов. In: Československé přednášky pro VII. mezinárodní sjezd slavistů ve Varšavě. Lingvistika. Praha 1973, s.129-139.

Nebo je jeho jméno psáno u daného článku rusky, pak řadíme mezi práce psané cyrilicí:

Зимек, Р.: Синтаксическая синонимия и смежные явления. In: Rossica Ostraviensia. Lingua rossica in sphaera mercaturae. Ostrava 1996, s.11-23.

O citacích viz také např.:

Akademická pravidla českého pravopisu. Praha 2000 a další vydání.

Příruční mluvnice češtiny. Praha 1995 a jinde.